

Sygnatura akt VI Ka 321/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **8 czerwca 2021 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Anny Juśkiewicz

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w T.

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2021 r.

sprawy **R. R. (1) (R.)** ur. (...) w Ż.

syna T. i H.

oskarżonego z art. 178a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 9 marca 2021 r. sygnatura akt VI K 764/20

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk i art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1, 2, 3 i 4,

- w miejsce rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 uznaje oskarżonego R. R. (1) (R.) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

- na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

- na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego powyżej środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 sierpnia 2020r.,

- na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu jedną opłatę za obie instancje w kwocie 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 321/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1.CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.1.Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z 9 marca 2021r., sygn. akt VI K 764/20

0.1.Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

0.1.Granice zaskarżenia

0.0.1.Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
o.o.1.Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

o.1.Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1.Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

o.1.Ustalenie faktów

o.o.1.Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	R. R. (1)	dotychczasowa niekaralność oskarżonego za przestępstwa	dane o karalności	112
o.o.1.Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.1.Ocena dowodów

0.o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	dane o karalności	dokument nie budził wątpliwości co do swojej autentyczności i prawdziwości

0.o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że przypisany oskarżonemu występki z art. 178a § 1 kk charakteryzuje się nieznacznym stopniem społecznej szkodliwości i zawinienia sprawcy, w szczególności poprzez nadanie nadmiernej wagi faktowi poprzedniej niekaralności i braku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	<p>zdemoralizowania oskarżonego, a także wyrażonej przez niego skruse, przy jednoczesnym niedostatecznym uwzględnieniu, że stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego znacznie przekraczało granice stanu nietrzeźwości, prowadził w stanie nietrzeźwości pojazd ciężarowy na dużej odległości, był poprzednio kilkukrotnie ukarany za wykroczenia związane z naruszeniem przepisu ruchu drogowego, a nadto podjął decyzję o kierowaniu pojazdem mając pełną świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, w konsekwencji czego naruszono normę art. 66 § 1 kk</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ma rację w zupełności skarżący gdy wywodzi, iż sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą w tej sprawie żadnych wątpliwości w świetle zgromadzonego i ocenionego prawidłowo materiału dowodowego, także przyjęta kwalifikacja prawna czynu przypisanego oskarżonemu jest prawidłowa. Nie sposób jednak w realiach tej sprawy zgodzić się z Sądem orzekającym gdy przyjmuje, iż stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i stopień winy oskarżonego nie były znaczne, co pozwoliło na zastosowanie względem sprawcy instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Słusznie w apelacji przywołuje skarżący okoliczności brane pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu (art. 115 § 2 kk), uwypuklając wprost te, których Sąd nie wziął pod uwagę wyrokując. W pisemnych motywach swojego rozstrzygnięcia Sąd I instancji miał</p>		

w polu widzenia właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a tym samym brak jego demoralizacji, abstrahował jednak od szeregu okoliczności przedmiotowych czynu, wpływających na stopień społecznej jego szkodliwości, a ten niewątpliwie był znaczny. W pierwszym rzędzie zaakcentować trzeba wyraźnie i zdecydowanie przekroczony ustawowy próg nietrzeźwości oskarżonego, odbiegający znacząco wszak od tego stanowiącego rozgraniczenie przestępstwa od wykroczenia, a także popełnienie czynu umyślnie co najmniej w zamiarze ewentualnym. Już samo stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego (I badanie o godz. 8:56 - 0,42 mg/l) pozwalało na stwierdzenie, iż oskarżony znajdował się w chwili czynu w stanie nietrzeźwości przekraczającym prawie dwukrotnie granicę dla stanu nietrzeźwości, kolejne natomiast wyniki z uzyskanych badań aż do godz. 9:41 potwierdzały jedynie to, iż alkohol w organizmie kierowcy pozostawał nadal w fazie równowagi, nie zaś jego eliminacji (spalania). Dodatkowo okoliczności spożytego przez oskarżonego alkoholu, a podawane przez niego, w zestawieniu z wynikami badań urządzeniami Alcosensor i Alkometr, podają w wątpliwość relację oskarżonego co do ilości spożytego przez niego alkoholu i pory jego konsumpcji; pomijając fakt, iż oskarżony nie był konsekwentny w swym oświadczeniu, składając rozbieżne deklaracje w protokole badań oraz na rozprawie, podnieść należy, iż wysoce wątpliwym jest uzyskanie tak wysokich wyników zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego we wskazywanych przez niego okolicznościach. Stężenie alkoholu w wydychanym

powietrzu na poziomie ok. 0,9 promila (pierwsze badanie po przeliczeniu na promile daje wynik 0,88, a drugie 0,94), przy założeniu wypicia 200 ml wódki i dwóch piw w przedziale godzinowym między 17:00 a 18:00 dnia poprzedniego przez zdrowego, rosłego mężczyznę jest wysoce wątpliwe, by nie stwierdzić, że niemożliwe. Okoliczności spożywanego alkoholu także w żaden sposób nie usprawiedliwiają oskarżonego; wszak mając urodziny i pełną świadomość tego, iż dnia następnego, tj. w piątek, będzie musiał udać się do pracy, miał on możliwość dostosowania się do obowiązujących norm prawa albo powstrzymując się od spożywania alkoholu, albo skorzystać z pomocy innej osoby, która towarzyszyła by mu w rozwożeniu pieczywa dnia następnego jako kierowca. Tymczasem oskarżony podjął zupełnie niezrozumiałą decyzję, decydując się na wykonywanie samodzielnie pracy i jazdę samochodem ciężarowym - dostawczym, o masie całkowitej prawie 2 ton, wyjeżdżając w trasę i przejeżdżając w godzinach rannych następnego dnia trasę na odcinku - jak sam przyznaje - ok. 40-50 km, dodatkowo nie przestrzegając obowiązujących przepisów ruchu drogowego, co finalnie doprowadziło do jego zatrzymania i kontroli drogowej w związku z przekroczeniem prędkości. Opisywane zatem już te okoliczności zdaniem Sądu odwoławczego w żadnej mierze nie pozwalają przyjąć, by stopień społecznej szkodliwości tego czynu nie był znaczny. Wszak oskarżony, jako zawodowy, wieloletni kierowca pojazdu ciężarowego, nie dostosował się do kardynalnej zasady bezpieczeństwa

w ruchu drogowym, decydując się na jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, na dużym odcinku drogi, ranną porą, w dniu roboczym, kiedy zawsze o tej porze jest wzmożony ruch. Jako zawodowy kierowca winien był nie tylko bezwzględnie dostosować się do reguł ruchu drogowego, ale stanowić dla innych kierowców wzór do naśladowania w tym zakresie. Tymczasem oskarżony w przeszłości naruszał już przepisy ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz Kodeksu wykroczeń, co uszło niestety uwadze Sądu meriti, był bowiem wcześniej dwukrotnie w roku 2019 karany za wykroczenia mandatami karnymi za przekroczenie prędkości (k. 26). Nie wystąpiły też żadne takie okoliczności w sprawie, które umniejszałyby winę oskarżonego, jest on bowiem osobą dorosłą, poczytalną, zdrową, zatem w czasie czynu był on w pełni zdolny do oceny sytuacji i zachowania zgodnego z prawem. Słusznie zatem skarżący i tu wywodzi, iż stopień winy oskarżonego był znaczny. Sąd Rejonowy decydując się na zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego wziął pod uwagę takie jedynie okoliczności, jak przyznanie się do winy oskarżonego i wyrażenie skruchy, a nadto jego dotychczasową postawę i sposób życia przed popełnieniem występku (w tym niekaralność za przestępstwa). Trudno jednak dokonywać oceny zasadności zastosowanej instytucji w całkowitym oderwaniu od wskazanych wyżej czynników i okoliczności, związanych bezpośrednio z czynem. Wręcz niedopuszczalne jest uzależnianie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu od czynników bezpośrednio z nim niezwiązanych (jak trudna sytuacja rodzinna czy

<p>majątkowa oskarżonego związana z utrzymaniem dużej rodziny), które wystąpiły przed jego popełnieniem albo po jego popełnieniu (zob. uchwała SN z 16 IX 2008r., SNO 68/08; uchwała SN z 23 VI 2014r., SNO 27/14), a tak uczynił właśnie Sąd orzekający, dokonując tej oceny w oderwaniu od szeregu okoliczności przywołanych wyżej, a wpływających na stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego i wysoce naganego czynu. Dodatkowo nie myli się skarżący gdy podkreśla nagminność tego typu przestępstw oraz cele, jakie to postępowanie i kara mają wyrzucić nie tylko na sprawcy, ale i w społeczeństwie, w zakresie kształtowania świadomości prawnej w rozumieniu art. 53 kk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego wyroku i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 15 zł., orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 zł., orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz obciążenie kosztami postępowania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zgromadzone dowody w sprawie, analizowane we wzajemnym powiązaniu, przekonują do wniosku o sprawstwie oskarżonego, a załączone do akt sprawy dokumenty potwierdzają jedynie niezbiecie fakt prowadzenia przez niego pojazdu mechanicznego w stanie</p>		

nietrzeźwości. Wskazane wyżej i omówione szczegółowo okoliczności dowodzą natomiast, iż stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu były znaczne, co nie pozwalało Sądowi I instancji na warunkowe umorzenie postępowania.

<p>1.OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>1.ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.1.Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1.Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>skazanie oskarżonego za czyn z art. 178a § 1 kk i wymierzenie mu kary oraz środków karnych - Sąd odwoławczy uchylił rozstrzygnięcia zawarte w pkt 1-4 i uznał w miejsce rozstrzygnięcia z pkt 1 oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk i na mocy tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 100 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 15 złotych. Nadto na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na</p>	

okres 3 lat, zaliczając na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia zdarzenia, oraz świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

Zwięźle o powodach zmiany

Wskazane wyżej w uzasadnieniu i omówione szczegółowo okoliczności dowodzą, iż stopień winy oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości czynu były znaczne, co nie pozwalało Sądowi I instancji na warunkowe umorzenie postępowania, w związku zaś ze zmianą treści przepisu art. 454 § 1 kpk nie było potrzeby uchylania zaskarżonego wyroku, a jego zmiana poprzez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzenie mu kary oraz środków karnych.

W ocenie Sądu odwoławczego wymierzona oskarżonemu kara grzywny, nawet w połączeniu z orzeczonymi wobec niego środkami karnymi, w żadnym razie nie nosi znamion nadmiernej surowości. Orzekając o karze i środkach karnych Sąd Okręgowy miał na względzie wszystkie okoliczności, które wziąć trzeba pod uwagę w procesie wymiaru kary i środków karnych (art. 53 kk w zw. z art. 56 kk), sięgając po karę z katalogu kar najłagodniejszego rodzaju, o charakterze wolnościowym. W realiach tej sprawy podnoszone w środku odwoławczym kwestie, a dotyczące okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, z drugiej zaś strony jego warunki i właściwości osobiste, pozwoliły Sądowi na orzeczenie kary grzywny. Określając wymiar kary i środków karnych zważyć trzeba na stopień niebezpieczeństwa dla ruchu drogowego, jaki sprawca przedstawia na tle konkretnych okoliczności przypisanego mu czynu. W przypadku oskarżonego ocena okoliczności popełnionego przestępstwa pozostaje dla niego negatywna. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości odbiegającym znacząco jednak od tego stanowiącego próg rozgraniczający przestępstwo od wykroczenia, nadto w godzinach rannych, a więc w czasie wzmożonego ruchu drogowego, w tym pieszych, na dużym odcinku drogi. Oskarżony jest osobą dorosłą, dojrzałą, w chwili czynu nie znajdował się w żadnej anormalnej sytuacji motywacyjnej, wręcz przeciwnie, mając świadomość spożytego wcześniej alkoholu, miał

on obowiązek dostosowania się do kardynalnej zasady obowiązującej w ruchu drogowym, powstrzymując się od kierowania pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, zwłaszcza zważywszy na wykonywany przez niego zawód kierowcy. Z uwagi na powyższe okoliczności, które miał w polu widzenia skarżący, nie sposób przyjąć, by w sprawie niniejszej zachodziły warunki do warunkowego umorzenia postępowania karnego. Stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i stopień winy plasowały się na poziomie znacznym. Przy uwzględnieniu także występujących w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących (podnoszona niekaralność oskarżonego, przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień) oraz warunków i właściwości osobistych, orzeczenie wobec sprawcy kary grzywny oraz środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat i świadczenia pieniężnego na cel społeczny w kwocie 5.000 złotych, pozostaje zasadne. Względem oskarżonego zasadnie wysnuć można pozytywną prognozę kryminologiczną – społeczną, uznając, iż orzeczona kara w połączeniu ze środkami karnymi w sposób właściwy wpłynie na kształtowanie postawy sprawcy, wdrażając go do poszanowania porządku prawnego oraz kształtując w nim właściwe podejście do norm obowiązujących. W ocenie Sądu Okręgowego wymierzona oskarżonemu kara grzywny w żadnym razie nie może uchodzić za rażąco surową. Wypełnia ona wymogi prewencji ogólnej i spełnia swoje cele w zakresie społecznego oddziaływania, uwzględniając wszelkie okoliczności mające wpływ na wymiar kary, jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Uwzględniając możliwości finansowe oskarżonego, jego dochody i sytuację osobistą, wysokość stawki dziennej ustalono na poziomie 15 złotych, jako adekwatną i współmierną do w/w okoliczności. Należy podkreślić bowiem, iż oskarżony – mimo utraty zdolności do wykonywania zawodu kierowcy – jest osobą zdrową fizycznie, prowadząc wraz z małżonką piekarnię, stąd ma nadal możliwość osiągnięcia dochodów, przy jednoczesnej konieczności zapewnienia osoby rozwijającej pieczywo.

0.1. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.1.Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
0.0.1.Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.1.Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1.Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

3	Wobec uwzględnienia środka odwoławczego wniesionego na niekorzyść oskarżonego, Sąd odwoławczy po myśli art. 635 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądził od oskarżonego wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł. (ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w procesie) oraz wymierzył mu jedną opłatę za obie instancje w kwocie 150 zł., co jest konsekwencją wysokości wymierzonej grzywny. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 624 § 1 kpk z przyczyn tożsamyh dla których uznał, iż kara grzywny będzie prawidłową, wyważoną i sprawiedliwą reakcją na dokonane przez oskarżonego bezprawie.
---	--

1.PODPIS
Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć obrońcy oskarżonego radcy pr. J. P.. 24 VI 2021r.

0.1.Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana